

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. P. Munch er vidende om, at hans Udtalelse om, at disse Undersøgelser har staaet paa i over et Aar, er blottet for enhver Forbindelse med Sandheden. Det ærede Medlem ved det. Det ærede Medlem ved, at de Arbejder, som der her er Tale om, er planlagt rundt i Landets Kommuner i Tiden fra November i Fjor, altsaa for ca. et Aar siden, og frem gennem Vinteren, at en stor Del af disse Arbejder først er iværksat langt ud i Foraarstiden, ja, at adskillige af dem vedvarende er i Gang. Derfor vil det ærede Medlem med det Kendskab, han har til Administration, være vidende om, at disse Undersøgelser ikke har kunnet bringes til Ende før paa nærværende Tidspunkt, og jeg vil hævde overfor det ærede Medlems — ja, Paastand — jeg ved ikke, om det var en Paastand — Antydning af, at der i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg ikke er arbejdet med disse Sager, saaledes som der burde, at det ærede Medlem er fuldkommen uberettiget til at antyde noget saadant. Denne Sag har ikke kunnet fremmes i et mere energisk Tempo, end det er sket, og jeg har ikke, siden disse Oplysninger kom til min Raadighed og den Bearbejdelse af dem, der maatte finde Sted, var afsluttet, kunnet handle mere energisk i denne Sag for at sikre, at det fornødne Beløb var til Disposition, end jeg har gjort. Hvornaar Kommunerne vil kunne faa den Støtte til de af disse Arbejder foranledigede Udgifter, som jeg har givet Kommunerne Løfte om, vil kun afhænge af, om Kommunerne snarest muligt tilvejebringer dette Grundlag, som Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg har savnet for at kunne bedømme Karakteren af de enkelte Arbejder. Der er altsaa ikke i denne Forbindelse nogen Plads for det ærede Medlems Antydninger.

J. P. Nielsen: Jeg vil først sige, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen holdt om Landstingsvalget, var kun et Opkog af den højtærede Statsministers Tale i Sønderborg. Det ærede Medlem var til Stede der og er altsaa Budbringer for, hvad Statsministeren stod og fortalte dernede, og det var ikke saa særlig interessant.

Da vi nu er kommet ind paa Spørgsmaalet om, hvad vi har til gode fra Regeringens Side, vil jeg minde om, at foruden Spørgsmaalet om en Undersøgelse af Reallønnen i Danmark i Forhold til Reallønnen i andre Lande har vi et Par andre

Spørgsmaal, som Regeringen har lovet at møde frem med. Sidst da vi diskuterede Arbejdsløsheden, lovede den højtærede Indenrigsminister, at der skulde blive foretaget en Undersøgelse af, hvorledes andre Lande har ordnet deres Forhold med Hensyn til deres arbejdsløse. Nu er der i adskillige Lande, i Tyskland, England, Belgien og Holland, i de sidste Aar kommet nye Love om Understøttelse af arbejdsløse, og det vilde da være overordentlig interessant, om vi nu kunde faa at vide, hvorledes de arbejdsløse er stillet i andre Lande. Naar Venstres Talere kommer ud i Landet, fortæller de, at de arbejdsløse i Danmark er stillet forfærdelig godt, men jeg paastaar, at det passer aldeles ikke. De andre Lande er med Hensyn til Understøttelse af arbejdsløse ved at komme et Hestehoved forud for den Ordning, vi har i Danmark.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han laa inde med et stort Materiale, der beviste, at Arbejderne drev, naar der var Tale om Nødhjælpsarbejder. De Beviser vil jeg meget gerne have Lov til at se. For det er jo meget godt, at det Materiale ligger hos Ministeren; men det forekommer mig, at naar der er samlet saadanne Oplysninger, maa de frem, for at vi kan se, om det er rigtigt. I den Landsdel, hvorfra jeg kommer, har der været sat store Nødhjælpsarbejder i Gang, og jeg tror ikke, der er nogen Arbejder, der driver, fordi det er Nødhjælpsarbejder. Jeg vil advare imod, at man saadan i al Almindelighed staaer og rakker ned paa Arbejderne. Det skader i alt Fald umaaeligt nede i vort nye Grænseland. Der er een Ting, man ikke maa glemme: I dette Øjeblik har den tyske Regering, som bestaar af Centrum, Folkpartiet og Socialdemokratiet, bevilget 20 Mill. Guldmærk til Støtte for de kæmpende Arbejdere i Westphalen, for at disse Arbejdere kan opretholde deres Lønvilkaar, og den højtærede Indenrigsminister kan være overbevist om, at det gør intet godt Indtryk hos os, at Regeringen her i Danmark kan staa og fortælle, at Arbejderne skal skæres ned og altid skæres ned; thi Arbejderne dernede kan ogsaa tænke og reflektere over de Forhold, der er i det Land, som de for otte Aar siden gik tilbage til. Vi har Læs nok med at fortælle dem, at deres Kritik skal vendes herop, og at de ikke skal vende deres Blik Syd paa. Men naar de gør det, er det, fordi Regeringen kun har den eneste Tale, og den gør uhyre stor Skade.